

РЕШЕНИЕ

№ 17601

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20221110125120 по описа за 2022 година

Ищецът В. Н. Х. е предявил срещу ответника ЗЕАД „Б...“ осъдителен иск с правно основание чл. 432 от КЗ за заплащане от ответника на сумата от 1 281.52 лв. главница (съобразно допуснатото изменение на предявения иск в проведеното на 28.09.2023 г. открито съдебно заседание), представляваща част от дължимо застрахователно обезщетение, цялото в размер на сумата от 5 000.000 лв., за претърпени имуществени вреди вследствие на пътно-транспортно произшествие (ПТП), настъпило на 14.03.2022 г. в гр. София, ведно със законната лихва от датата на подаването на исковата молба – 13.05.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът В. Н. Х. твърди, че на 14.03.2022 г. е бил участник в ПТП, настъпило в гр. София, при което на собствения му лек автомобил „Дачия“ с рег. № .. са нанесени множество щети от друг лек автомобил - „Ленд Ровър“ с рег. № ..., управляван от Н. А. Г., който имал валидно сключен договор за Гражданска застраховка на автомобилистите с ответника ЗЕАД „Б...“ към момента на процесното ПТП. Сочи, че е предявил претенция към застрахователя, ответник в настоящото производство, но последният е завел щета, направил е оглед на пострадалия автомобил и е отказал да изплати обезщетение в претендирания размер. Претендира разноски вкл. за адвокатско възнаграждение.

В едномесечния преклузивен срок по чл. 131 ГПК от ответника „ЗАД Б...” АД е постъпил писмен отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП. Твърди, че щетите по автомобила на ищеца не са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП. Заявява, че претендираният размер на застрахователното обезщетение е прекомерен. Претендира разноски.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

С определение от 20.04.2023 г., в което е обективиран изготвения по делото писмен доклад съдът по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е **приел** за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата, че водачът, управлявал лек автомобил с марка „Ленд Ровър“ с рег. № ..., е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество, със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на пътно – транспортното произшествие, както и че за отстраняване на щетите по лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № .., настъпили във връзка с реализирано на 14.03.2022 г. ПТП в гр. София, ответникът е заплатил на ищеца сума в размер на 964.90 лв.

От представения по делото препис от Протокол за ПТП №829192/14.03.2022 г., се установява, че на 14.03.2022 г. около 9.30 ч. в гр. София, на ул. „Бяла черква” е настъпило ПТП, при което водачът на лек автомобил с марка „Ленд Ровър“ с рег. № ... поради неизяснени обстоятелства се удря в лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № .., при което са причинени материални щети на лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № ...

Протоколът за ПТП по своята правна природа представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, ползващ се с обвързваща съда материална доказателствена сила, относно обективираните в него обстоятелства за датата, мястото на увреждането, механизма, предвид изрично предвидената в ЗДвП компетентност, и причинените вреди на автомобилите.

Установява се от представеното по делото Наказателно постановление №22-4332-007324/26.04.2022 г. на началник сектор ОПП, СДВР, че на Н. А. Г. е наложено административно наказание „глоба“, за това, че на 14.03.2022 г.

около 9.30 ч. в гр. София, като водач на лек автомобил с марка „Ленд Ровър“ с рег. № ..., поради недостатъчен контрол върху МПС-то допуска ПТП в намиращия се пред него лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № ..., с което виновно е нарушил разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП.

С оглед на гореизложеното съдът приема за установено, че процесното ПТП е осъществено по вина на Н. А. Г., управлявал лек автомобил с марка „Ленд Ровър“ с рег. № ..., в следствие на което е причинил материални щети на лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № ...

Не е спорно между страните по делото обстоятелството, че водачът, управлявал лек автомобил с марка „Ленд Ровър“ с рег. № ..., е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на пътно – транспортното произшествие.

От показанията на свидетеля Н. Х. Д. (водач на лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № ..), които показания съдът намира за последователни, непротиворечиви и подкрепящи се от събраните по делото писмени доказателства, и прецени по реда на чл. 172 от ГПК кредитира с доверие, се установява, че през месец февруари 2022 г. в гр. София, свидетелят управлявал лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № .. и при движение по ул. „Бяла черква“ бил ударен от друго МПС.

От заключението на изслушаната и приета по делото САВТЕ, неоспорена от страните, което заключение съдът намира за компетентно и обективно дадено се установява, че вредите по лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № .. съответстват на механизма на ПТП, посочен в съставения Протокол за ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, както и че размерът на щетата, определена по средни пазарни цени възлиза на сумата от 2 246.46 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Относно иска по чл.432, ал.1 КЗ

Правната норма, регламентирана в чл. 432, ал. 1 КЗ, урежда и гарантира правната възможност на увреденото лице да предяви пряк иск за обезщетяване на претърпените вреди срещу застрахователя, с когото

делинквентът или отговорно за неговото противоправно деяние лице е сключил договор за застраховка „Гражданска отговорност“, обезпечаваща неговата деликтна отговорност. Фактическият състав, от който възниква имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, обхваща следните две групи материални предпоставки (юридически факти): 1) застрахованият виновно да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени или неимуществени вреди, които от своя страна да са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования и 2) наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника - застраховател.

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установи, че на 14.03.2022 г. около 9.30 ч. в гр. София, на ул. „Бяла черква“, е настъпило ПТП, при което водачът на лек автомобил с марка „Ленд Ровър“ с рег. № ... реализира удар в задната част на спрелия пред него лек автомобил „Дачия“ с рег. № .., вследствие на което са причинени щети на собствения на ищеца лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № .., както и че гражданската отговорност на водача на лек автомобил с марка „Ленд Ровър“ с рег. № ... е била обезпечена от ответното застрахователно дружество чрез сключване на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ валидна към момента на настъпване на процесното ПТП на 14.03.2022 г.

Спорен по делото е единствено въпросът за размера на обезщетението за имуществените вреди. В този аспект от заключението на изслушаната и приета по делото САВТЕ, което заключение настоящият състав намира за компетентно и обективно дадено се установява, че размерът на щетата, определена по средни пазарни цени възлиза на сумата от 2 246.46 лв.

По отношение на спорния между страните въпрос за обема на причинените на ищеца имуществени вреди за размера на дължимото обезщетение съдът намира, че обезщетението трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието.

В решение № 79 от 2.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 156/2009 г., I т. о. е прието, че: „Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото,

съобразно доказанния размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност“; решение № 6 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 293/2010 г., I т. о.: „Обезщетението по имуществена застраховка се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането. Нормата на чл. 208, ал.3 КЗ във връзка с чл. 203, ал.2 КЗ във връзка с ал.4 КЗ, изрично урежда, че когато между страните по застрахователни договор не е уговорено друго, то обезщетението се дължи по действителната стойност на увреденото имущество, като за такава се смята стойността, срещу която вместо него може да се купи друго със същото качество/ ал.2/, т.е по пазарната му стойност. (в този смисъл и в Решение № 115 от 9.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 627/2008 г., II т. о., ТК и Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК)

Следователно по делото се доказва в причинна връзка с противоправно поведение на водача на лек автомобил с марка „Дачия“ с рег. № .., ищецът да е претърпял имуществени вреди в общ размер на 2 246.46 лв., а ответникът е заплатил на ищеца преди образуване на производството по делото сума в размер на 964.90 лв.

По изложените съображения предявеният иск е основателен и доказан за пълния предявен размер от 1 281.52 лв. Като законна последица от уважаване на главния иск следва да бъде присъдена и законната лихва върху главницата от 13.05.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Относно разноските по производството.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноски по делото в размер на сумата от 662.00 лв., представляващи сбора от заплатената от ищеца държавната такса по исковата молба, депозит за вещо лице и заплатено

адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗЕАД „Б...“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. ..., **да заплати на В. Н. Х.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.София, ... – адв. П. Г., на основание чл.432, ал.1 от КЗ, във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, **сумата от 1 281.52 лв.**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди, дължимо по силата на застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“, във връзка с реализирано на 14.03.2022 г. пътно-транспортно произшествие в гр. София по вина на водача на лек автомобил с марка „Ленд Ровър“ с рег. № ..., ведно със законната лихва върху сумата от 13.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗЕАД „Б...“, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. ..., **да заплати на В. Н. Х.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.София, ... – адв. П. Г., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата от 662.00 лв.**, представляваща разноси по делото пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____